

skolen en bedre pris for nødvendige leverancer eller andre ydelser til dækning af den almindelige skole-drift.

Investering i aktier er ikke tilladt. Dog kan det accepteres, at en skole, som led i den daglige drift for at opnå en bedre bankrente for indestående af driftsmidler i den lokale bank (f.eks. på en kassekredit) kan købe en bankaktie efter de sædvanlige tilbud herom inden for bankvæsenet. Udleje af midlertidigt overskydende bygningskapacitet kan ligeledes accepteres.

Som eksempel på en investering, der ikke er tilladt, kan nævnes køb af pantebreve.

Anbringelse i udenlandske værdipapirer, bortset fra aktier, må kun ske i værdipapirer, udstedt i andre lande inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og kun såfremt værdipapirerne giver samme sikkerhed som de værdipapirer, der er nævnt i § 8, stk. 1, nr. 2 og 3.

Bestemmelsen præciserer de hidtil gældende retningslinier på området, og svarer til andre lovbestemmelser for selvejende institutioner på Undervisningsministeriets område, f.eks. reglerne i erhvervsskoleloven.

Til § 9

Bestemmelsen om løn- og ansættelsesvilkår er i overensstemmelse med bestemmelsen i den gældende lov og videreføres uændret.

Til § 10

Ved indgåelse af aftaler, herunder husleje- og ejendomsaftaler skal skolerne sikre sig, at disse ikke indgås på vilkår, der er ringere end sædvanlige markedsvilkår. Baggrunden er at sikre, at skolerne kun varetager egne interesser og ikke indgår aftaler på ringere vilkår end markedsvilkår. Skolen skal søge aftalen ændret, hvis udviklingen i markedsvilkår tilsiger det.

Skoler, der afvikler deres tilskudsberettigede virksomhed i lejede lokaler, kan komme i et særligt afhængighedsforhold til udlejer. Bestemmelsen giver derfor undervisningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om huslejeaftaler. Hjemlen kan tænkes anvendt til udstedelse af regler, der standardiserer aftaleudformningen, f.eks. fastsættelse af regler om en mindste opsigelsesfrist for udlejer, og på regler, der eventuelt i særlige tilfælde fastsætter, at aftalerne ikke må indgås på vilkår, der er ringere end de vilkår, der er sædvanlige for skoler af den pågældende type og beliggenhed, eller at huslejen skal være omkostningsbestemt. I sidstnævnte tilfælde vil det altså kunne stilles som krav, at lejeaftalen er mere favorabel for skolen, end hvad de almindelige markedsvilkår tilsi-

ger. Hjemlen vil kunne anvendes til at fastsætte bestemmelser om, at huslejen ikke må overstige et vist niveau, hvor udlejer får dækket sine omkostninger samt får en rimelig forrentning af den oprindeligt investerede kapital. Der kan vise sig at være behov for bestemmelsen, når virksomheder alene har til formål at leje skolebygninger ud til private skoler, og der på den måde kan være risiko for, at skolen og udlejer indgår i et økonomisk fællesskab, der ikke er foreneligt med formålet med selvejekonstruktionen for disse skoleformer.

Indgår skolerne aftaler, som ikke opfylder ovenstående, kan undervisningsministeren anvende sanktionerne i § 46.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med den gældende lovs § 16 a, stk. 1-2. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om aftaler har ikke været anvendt hidtil.

Bemyndigelsen i § 10, stk. 3, sikrer, at skolernes økonomi ikke udhules af uforvarsligt høje bygningsudgifter. Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 16 a, stk. 3. Bestemmelsen har været anvendt til at fastsætte en regel om maksimal bygningsudgift pr. sengeplads. I beregningen af udgiftsloftet har hidtil indgået følgende udgiftsarter: renter og afdrag af lån samt leje af bygninger og arealer, leasing af nødvendigt inventar, ejendomsskatter, ejendomsforsikring. Bemyndigelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om afgrænsning af de udgiftsarter, som skal indgå i beregningsgrundlaget.

Til § 11

Bestemmelsen er i overensstemmelse med den hidtidige lovs § 19. Den præciserer, at eleven skal yde en elevbetaling, som fastsættes af skolen. Hvis elevbetalingen ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller hvis skolen undlader at inddrive skyldig elevbetaling, mistes retten til tilskud, jf. § 46, for den pågældende elev.

Af regler fastsat i henhold til den gældende § 19, stk. 2, fremgår, at elevbetalingen i relation til lovens betingelser ikke omfatter beløb, der opkræves individuelt, f.eks. betaling for enkeltværelser, særlige materialer i forbindelse med undervisningen og ekskursioner. Disse regler påtænkes ikke ændrede.

Bestemmelsen i stk. 3 giver skolen mulighed for at nedsætte elevens egenbetaling til halvdelen af mindstelevbetalingsbeløbet. Den tidligere bestemmelse har givet skolen mulighed for i særlige tilfælde at yde op til halv friplads. Dette har efter omlægningen af elevstøtten til driftstilskud til elever på højskoler vist sig problematisk, idet der har været kollision af fripladsreglen og den individuel supplerende elevstøtte.